

26 september | 15 november 2014

Ledenexpositie Bohemen ligt aan zee

in de Kunsttraject-etalages
in de Staatsliedenbuurt, Amsterdam

Stichting Kunsttraject is een kunstenaars-initiatief in Stadsdeel West in Amsterdam. Als leidraad voor de jaarlijkse ledententoonstelling heeft het bestuur aan haar leden het gedicht 'Bohemen ligt aan zee' van Ingeborg Bachmann meegegeven. Zij schreef dit gedicht vol verlangen, met zinnen die de verbeelding prikkelen. Ligt Bohemen nog aan zee? Aan de kunstenaars de vraag daar over na te denken. De antwoorden zijn in de Kunsttraject-etalages te zien en verschillen van elkaar als de dag van de nacht.

Deelnemende kunstenaars

Jan Baas, Antoinette Bol, Birgitt Busz, Avantia Damberg, Lena Davidovich, Astrid van Dort, Frank van Eindhoven, Koos van der Elsen, Emma Engelsman, Adrian Faes, Minne de Groot, Theo Haring, Judith Heinsohn, Peter Hermanides, Gerben Hermanus, Marijke Hoenderdos, Nora Hooijer, Ji-Min Huang, Marieke Hunze, Thea Jentjens, Roy Jongeling, Nynke Kuipers, Jannie Le Heux, Margaretha Louwers, Gijs van Noort, Birgit Pedersen, Katharina Pöhlman, Erna van Sambeek, Annie Schoterman, Liesbeth Sevenhuijsen, Saskia Spitz, Frans van Tartwijk, Rikje Theunissen, Marli Turion, Ruud Valster en Karin Vromen.

Roze vis, 2014, Ruud Valster

Kunsttraject-etalages De expositie is dag en nacht te bezichtigen:
Fannius Scholtenstraat 20, J.M. Kemperstraat 89, 121, 140 en 148,
Van der Hoopstraat 41, 66, 88 en 89, Van Hallstraat 13 en 31,
Van Hogendorpstraat 205 en Van Boetzelaerstraat 56, 80 en 92.

Opening Op vrijdag 26 september om 17.30 uur is er een rondleiding langs de etalages. Verzamelen op het Van Limburg Stirumplein. Alle werken zijn te koop. Belangstelling? Mail naar kunsttraject@live.nl

ROCHDALE

Bohemen ligt aan zee

Zijn hier de huizen groen, ik ga er nog een binnen.
Zijn hier de bruggen heel, ik loop op goede grond.
Is alle moeite verloren, dan verlies ik haar hier graag.

Ben ik het niet, dan is 't iemand, die net zo is als ik.

Grenst hier een woord aan mij, dan laat ik 't grenzen.
Ligt Bohemen nog aan zee, ik geloof de zeeën weer.
En geloof ik nog aan zee, dan hoop ik weer op land.

Ben ik 't, dan is 't een ieder, die net zo is als ik.
Ik wil niets meer voor mij. Ik wil te gronde gaan.

Te gronde: naar de zee, ik vind Bohemen weer.
Te grond' gericht, kan ik rustig ontwaken.
Diep in mij wéét ik nu, en ik ben niet verloren.

Komt allen, gij Bohemers, zeevaarders, havenhoeren
en schepen
Zonder anker. Willen jullie niet Boheems zijn,
gij allen uit Illyrië,
Venetië en Verona. Speel de komedies,
die aan het lachen maken,

En om te huilen zijn. Vergis je honderdmaal,
zoals ik me vergiste en proeven nooit doorstond;
toch heb ik ze doorstaan, de ene na de andere keer.

Zoals Bohemen deed en op een mooie dag
aan zee begenadigd werd en nu aan het water ligt.
Ik grens nog aan een woord en aan een ander land,
Ik grens, hoe weinig ook, aan alles immer meer,

een bohemen, vagant, die niets heeft, geen houvast,
nog slechts vergund, door de zee, die twijfelachtig is,
het land van mijn keuze te zien.

Uit: Ingeborg Bachmann 'Tijd in onderpand'
(een Oostenrijkse dichteres, 1926 - 1973)

KUNST RAJECT